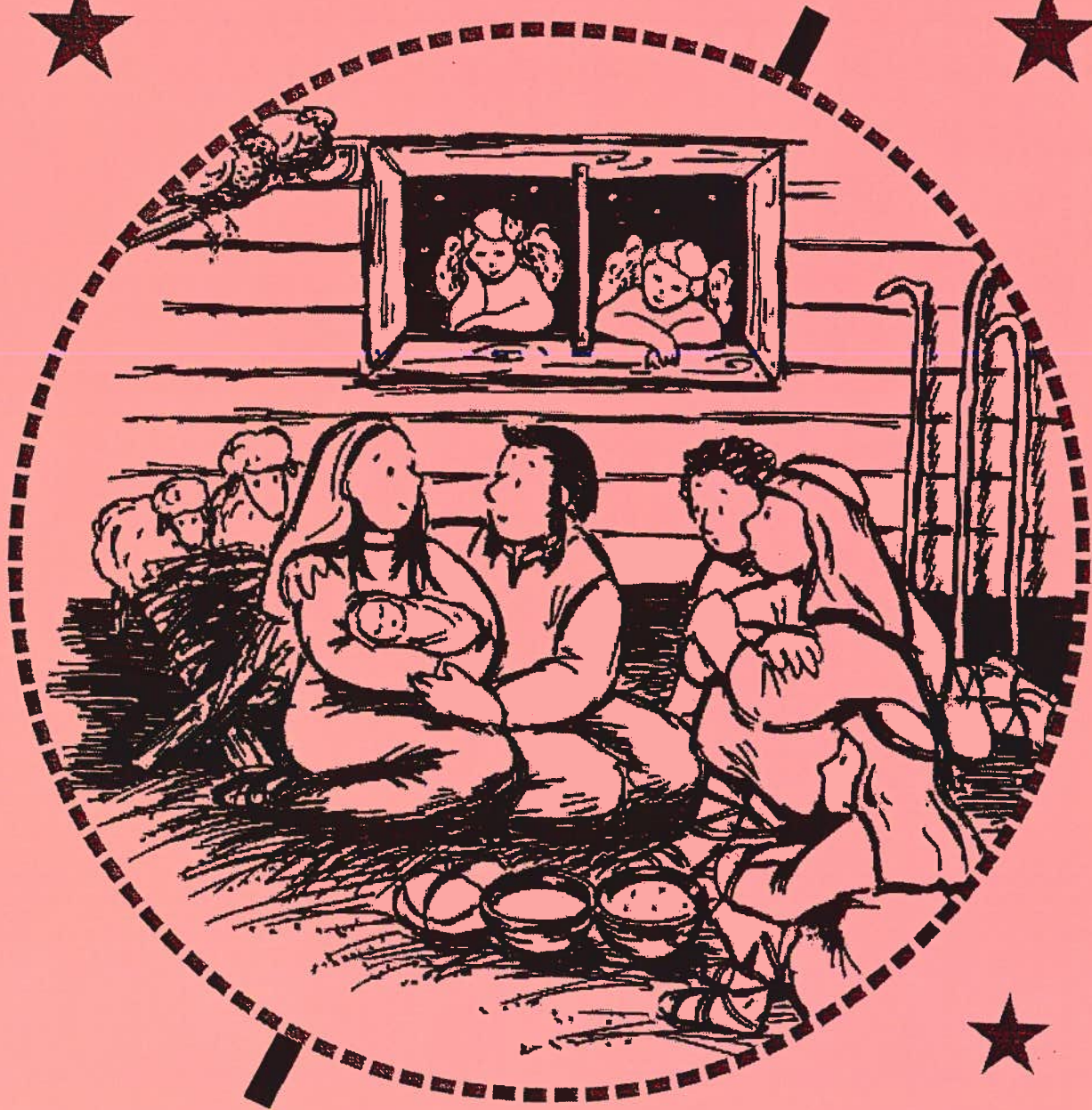

MIKSI ON

Näytelmä johdattaa katselijansa ensimmäisen joulun tapahtumien keskelle!

JOULU?

MIKSI ON JOULU

Kertoja: Sisarukset Anna ja Mikko asuivat kaupungissa isän ja äidin kanssa. Joulukuun tulo oli tulossa. Tavallisesti he viettivät sen maalla mummolassa, jonne tulivat kaikki serkut ja muut sukulaiset. Tänä joulukuuna se ei kuitenkaan onnistunut, sillä mummi oli sairastunut ja oli nyt sairaalassa. Pappa tulisi heille joulukuuksi. Mikko oli koulussa ekalla luokalla, ja eräänä päivänä hän koulusta tullessaan mietti joulukuua.

Mikko: Tuus Anna tänne, mulla olis vähän asiaa, jutellaan. Kuule, mä oon miettinyt tuota joulukuua. Kukaan ei kerro, miksi sitä vietetään. Kaikki hössöttävät leipomisten ja lahjojen kanssa, eikä niillä oo edes aikaa kuunnella mua.

Anna: Niin, ja me harjoitellaan joulukuujuhlaan tonttuleikkejä ja joulukuulauluja, on se hassua. Lauluissa lauletaan enkeleistä ja Jeesus-lapsesta. Sen perusteella Jeesus ja Jumala tuntuisivat tärkeiltä. Mutta sitten kuitenkin Joulukuuna heistä ei puhuta mitään, tai ainakin ne eivät tunnu pääasialta.

Mikko: Äiti ja isä puhuvat koko ajan vaan joulukuupukista ja lahjoista. Kuka meille kertois oikeasta joulukuusta?

Anna: Kuule, kun pappa tulee niin kysytään siltä. Ehkäpä pappa tietää enemmän, kun se on vanhempikin.

Kertoja: Seuraavana päivänä tuli pappa, ja lapset olivat häntä vastassa asemalla. Kotona alkoi siivoaminen. Mattoja tampattiin, lattiaa puunattiin, huonekaluja siirrettiin paikasta toiseen, ruokia valmistettiin ja vanhemmat olivat salamyhkäisiä kuiskaillessaan lasten lahjoista. Siis toisin sanoen joulukuumylläkkä oli valmis. Sitten joulukuuaaton kuusta koristellessa lapset päättivät aloittaa kyselyn.

Anna: Pappa hei...

Äiti: No niin nyt äkkiä miehet saunaan, että ehditään kaikki... ja Anna, autapas äitiä pöydän kattamisessa.

Kertoja: Vanhemmat olivat laatineen niin tiukan aikataulun, ettei siitä kärsinyt poiketa. Mutta saunassa Mikko otti asian ponnekkaasti esille.

Mikko: Pappa hei...

Isä: Panepa silmät ja suu kiinni, ettei shampoota mene silmiin!

Kertoja: Kysele siinä nyt sitten. Saunan jälkeen asetettiin ruoka pöytään. Pappa otti Raamatun ja luki siitä vanhan hyvän tavan mukaan Luukkaan evankeliumista kuvauksen Jeesuksen syntymästä. (Pappa lukee.) Nyt lasten mieltä oikein poltti uteliaisuus. Sitä vielä lisäsi se, että Anna näki, kuinka pappan poskipäitä alkoi nykiä ja suuri kyynelkarpalo vieräi pitkin ryppyisiä poskia.

Mikko: Pappa, sano nyt miksi joulua oikein vietetään?

Isä: Lapset. Äidin valmistama ruoka on nyt lämmintä, ja se on syytä syödä heti. Siitä on ollut paljon työtä ja äiti tulee murheelliseksi, jos se pääsee jäähtymään.

Ruokailu aloitettiin hiljaisuuden vallitessa.

Anna: Pappa, sano nyt miksi joulua vietetään?

Äiti: Älä puhu ruoka suussa, se ei ole hyvä tapa. Ainakaan jouluna. Sitä paitsi olemme sopineet joulupukin kanssa, että hän tulee kuudelta. Nyt on jo kiire!

Kertoja: Lapset söivät, kiittivät ja livahtivat Annan huoneeseen.

Mikko: Mistä oikein on kyse? Miksi meidän kysymykseemme ei vastata?

Anna: Nyt tehdään niin, että ei avata yhtään lahjapakettia ennen kuin meille kerrotaan, miksi joulua oikein vietetään.

Kertoja: Sitten tuli pukki. Kyseli kaikkea kiltteydestä ja muusta ennenkuin jakoi lahjat. Tavallisesti lapset olivat repineet lahjakääröt auki heti, mutta nyt he pinosivat lahjat tuolille. Isä ja äiti vilkuilivat lapsia ja huomasivat jotain olevan tekeillä.

Isä: Lapset, miksi ette avaa lahjojanne?

Lapset: Me haluamme tietää, miksi joulu on olemassa !?

Isä ja äiti olivat hermostuneita ja loukkaantuneitakin.

Äiti: Hyvät ruuat ja kalliit lahjat, ettekä edes avaa niitä.

Mikko: Me haluamme tietää, miksi joulua vietetään. Vähän lauletaan Jeesuksesta ja sitten se ei kuitenkaan tunnu pääasialta.

Pappa (verkalleen): Minä voin kertoa teille kaiken mitä haluatte. En minäkään nyt kaikkea tiedä, mutta olen kokenut jotain sen jälkeen, kun mummo joutui sairaalaan. Opin tuntemaan joulun Herran Jeesuksen.

Niin, joulua vietetään Jeesuksen syntymä juhlanä. Jeesus on Jumalan Poika ja syntyi tänne maailmaan äidistä Mariasta, ihmiseksi. Hän haluaa johdattaa meidät kaikki takaisin Jumalan luokse.

Anna: Miksi jouluna pitää syödä niin, että tulee paha olo ja vatsa kipeäksi?

Pappa: No, se nyt on sellainen ihmisten tekemä tapa. Halutaan tehdä juhlan kunniaksi hyvää ruokaa. Ei se ylensyöminen oikein jouluun sovi.

Mikko: Miksi sitten ostetaan lahjoja ja petytään, jos ei saada lahjoja ?

Pappa: Jeesus oli Jumalan lahja ihmisille. Tämän suuren lahjan mukana ihminen voi saada iloa, rauhaa, turvallisuutta... kaikkea hyvää. Se ei ole tavaraa vaan paljon sitä tärkeämpää. Pian me ihmiset rupesimme ajattelemaan, että meidänkin pitäisi antaa toisillemme jotakin. Me kun emme oikein pysty osoittamaan rakkautta ja hyvyttä muuten kuin antamalla tavaroita. Esimerkin tästä antoivat jo itämaan tietäjät.

Kaikilla ei ole mahdollisuutta antaa eikä saada lahjoja, mutta joulun arvoa se ei vähennä. Siksi meidän kaikkien pitäisi puhua enemmän joulun pääasiasta, Jeesuksesta. Ja oppia olemaan toisillemme hyviä, rakastaa enemmän ja tohista vähemmän tavaroista ja syömisistä.

Anna: Miten meidän pitäisi viettää joulua, että se olisi oikea joulu?

Pappa: Kaikkien parasta olisi se, että antaa elämänsä Jeesukselle. Silloin saa joulun sudämeen. Saahan sitä toki syödä, ottaa ja antaa lahjojakin. Ei siinä mitään paha ole, kunhan vain pääasia, Jeesus ei jää syrjään. Eiköhän lapset laiteta kädet ristiin ja rukoilla yhdessä joulurukous: Kiitos Jeesus, että rakastat meita ja lahjoitat meille elämän. Kiitos tästä oikeasta joulusta. Amen!

Kertoja: Nyt lapset olivat saaneet vastauksen. He riensivät innolla lahjapakettien luo ja pian koko lattia peittyi käärepaperista ja naruista. Lapset iloitsivat uusista leluista ja peleistään, mutta vielä suuremman ilon aiheutti se, että he tiesivät nyt joulun todellisen merkityksen.